

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 lipca 1963 r.

Nr 52

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

263 — nr 210 z dnia 14 czerwca 1963 r. w sprawie kwalifikacji oraz zasad wynagradzania instruktorów szkolących pracowników w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego 445

ZARZĄDZENIA:

264 — Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1963 r. w sprawie zezwolenia na dysponowanie zagranicznymi środkami płatniczymi, uzyskanymi za występy artystyczne za granicą 447

265 — Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 16 maja 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wytycznych dla wyznaczania terenów budownictwa jednorodzinnego 447

OBWIESZCZENIA:

266 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 17 czerwca 1963 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych 447

267 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 lipca 1963 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 451

263

UCHWAŁA Nr 210 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 czerwca 1963 r.

w sprawie kwalifikacji oraz zasad wynagradzania instruktorów szkolących pracowników w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 1. Uchwała dotyczy wynagrodzenia instruktorów szkolących następujące grupy pracowników przedsiębiorstw podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego:

- 1) młodocianych objętych przepisami uchwały nr 364 Rady Ministrów z dnia 26 września 1953 r. w sprawie zatrudniania młodocianych przez zakłady pracy w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (Monitor Polski Nr 78, poz. 453),
- 2) uczniów 3-letnich zasadniczych szkół zawodowych, zorganizowanych na zasadach określonych zarządzeniem nr 611 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 29 grudnia 1956 r. w sprawie zasad szkolenia w niektórych szkołach zawodowych połączonego z praktyczną nauką zawodu w przedsiębiorstwach,
- 3) pracowników pełnoletnich, objętych przepisami uchwały nr 527 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1953 r. w sprawie zatrudniania pracowników pełnoletnich nie posiadających wymaganych kwalifikacji zawodowych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 3, poz. 12),
- 4) pracowników, do których mają zastosowanie przepisy zarządzeń Ministra Handlu Wewnętrznego, wydanych na podstawie uchwał Rady Ministrów, wymienionych w pkt 1 i 3.

§ 2. Praktyczną naukę zawodu odbywa się w przedsiębiorstwie (zakładzie pracy) pod kierunkiem instruktorów wytypowanych spośród pracowników przedsiębiorstwa przez dyrektora przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą zakładową.

§ 3. 1. Formą szkolenia jest szkolenie indywidualne, polegające na wyuczeniu zawodu przez instruktora od 1—3 uczniów na odrębnych stanowiskach pracy, zgodnie z zatwierdzonym programem.

2. Instruktor prowadzący szkolenie uczniów nie jest zwolniony od pełnienia normalnych obowiązków wynikających z zawartej umowy o pracę.

§ 4. Przedsiębiorstwo zawiera z instruktorami szkolącymi umowę według wzoru stanowiącego załącznik do uchwały.

§ 5. 1. Instruktorzy szkolący powinni posiadać wykształcenie z zakresu jednej z niżej wymienionych typów szkół, a mianowicie: technikum zawodowego, zasadniczej szkoły zawodowej, szkoły przemysłowej lub publicznej średniej (dokształcającej) szkoły zawodowej.

2. Ponadto instruktorami praktycznej nauki zawodu mogą być pracownicy posiadający: dyplomy mistrzowskie, świadectwa wykwalifikowanych robotników (czeladnicze) lub kursów na równorzędnym poziomie.

3. Oprócz wykształcenia podanego w ust. 1 lub ust. 2 instruktorzy szkolący powinni się wykazać:

- 1) co najmniej 3-letnim stażem pracy w danym zawodzie,
- 2) przeszkoleniem pedagogicznym na kursach dla instruktorów, zorganizowanych zgodnie z programem ustalonym przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego,
- 3) dobrą oceną pracy stwierdzoną pisemnie przez bezpośredniego przełożonego.

4. Od warunku wymienionego w ust. 1 instruktor może być zwolniony przez właściwe zjednoczenie (jednostkę równorzędną), jeśli odznacza się szczególną znajomością zawodu i posiada staż pracy w zawodzie ponad 5 lat.

§ 6. 1. Instruktorom posiadającym przeszkolenie pedagogiczne, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 2, szkolącym młodocianych przy szkoleniu indywidualnym przysługuje wynagrodzenie w wysokości do zł 110 miesięcznie za jednego ucznia.

2. Instruktorom posiadającym przeszkolenie pedagogiczne, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 2, szkolącym pracowników pełnoletnich nie posiadających wymaganych kwalifikacji zawodowych, przyjętych w celu nauki zawodu lub przyczerpania do określonej pracy — przy szkoleniu indywidualnym przysługuje wynagrodzenie w wysokości do zł 100 miesięcznie za jednego szkolonego.

3. Instruktorom nie posiadającym przeszkolenia pedagogicznego, określonego w § 5 ust. 3 pkt 2, za szkolenie pracowników, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje wynagrodzenie w wysokości do 65 zł miesięcznie za jednego szkolonego.

§ 7. 1. Instruktorom posiadającym przeszkolenie pedagogiczne, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 2, przysługuje premia za pomyślny wynik egzaminów, a mianowicie:

- 1) za pomyślny wynik egzaminów rocznych (promocyjnych) zł 60 za każdy miesiąc szkolenia jednego pracownika,
- 2) za pomyślny wynik egzaminów kwalifikacyjnych (końcowych) w przedsiębiorstwach piekarniczych, gastronomicznych, fotooptycznych i jubilerskich zł 80, a w pozostałych przedsiębiorstwach zł 60 za każdy miesiąc ostatniego roku szkolenia jednego pracownika.

2. Instruktorom nie posiadającym przeszkolenia pedagogicznego, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 2, przysługuje premia:

- 1) za pomyślny wynik egzaminów rocznych promocyjnych w wysokości zł 40 za każdy miesiąc szkolenia jednego pracownika,
- 2) za pomyślny wynik egzaminów kwalifikacyjnych (końcowych) w wysokości zł 50 za każdy miesiąc ostatniego roku szkolenia jednego pracownika.

§ 8. 1. Stawka miesięczna płatna jest w terminie wypłat poborów miesięcznych.

2. Premia za pomyślny wynik egzaminu wypłacana jest jednorazowo po każdym roku szkolnym.

3. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu praktycznego i teoretycznego instruktorowi premia nie przysługuje.

§ 9. Wysokość wynagrodzenia w granicach przewidzianych w niniejszej uchwale ustala dyrektorzy przedsiębiorstw biorąc pod uwagę między innymi rodzaj szkolonego zawodu, kwalifikacje oraz wkład i wyniki pracy szkolącego.

§ 10. Instruktorom należy udzielać urlopu wypoczynkowego w obowiązującym wymiarze w zasadzie w okresie odbywania urlopu przez uczniów w czasie ferii szkolnych lub dni wolnych od nauki teoretycznej w szkole.

§ 11. W razie przedłużenia szkolenia na okres dłuższy niż ustalony w zatwierdzonym programie szkolenia, wskutek nienabycia odpowiednich kwalifikacji przez szkolonego, instruktorowi nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie ani jednorazowa premia.

§ 12. Praca wykonywana przez szkolonych powinna być systematycznie kontrolowana i ewidencjonowana w celu ustalenia postępów w nauce zawodu.

§ 13. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 6, wypłacane jest z osobowego funduszu plac.

§ 14. Podatek od wynagrodzenia przypadający od jednorazowej premii za pomyślny wynik szkolenia należy obliczać zgodnie z przepisem § 7 ust. 1 pkt 3 i ust. 2—4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648 z późniejszymi zmianami).

§ 15. Tracą moc dotychczasowe przepisy dotyczące wynagrodzenia instruktorów szkolących pracowników w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego w zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 210 Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1963 r. (poz. 263).

UMOWA

Dnia 196 . . . r. pomiędzy przedsiębiorstwem reprezentowanym przez Ob. z jednej strony, a Ob. zamieszkałym w pełniącym obowiązki w zakładzie z drugiej strony — została zawarta umowa o następującej treści:

§ 1. Ob. zwany dalej instruktorem, zobowiązuje się w okresie od dnia do dnia nauczyć i przygotować do wykonywania zawodu Ob. zwanego(zwanych) uczniem(uczniami) wymienionego na wstępie załącznika do umowy, zgodnie z programem nauki klasy zatwierdzonym przez organy szkolne.

§ 2. W razie rozwiązania umowy o pracę z przedsiębiorstwem umowa niniejsza ulega automatycznie rozwiązaniu.

§ 3. Umowa niniejsza nie ma wpływu na obowiązki instruktora, wynikające z jego umowy o pracę.

§ 4. Instruktor za przeprowadzenie szkolenia otrzymywać będzie od przedsiębiorstwa za każdego szkolonego:

- 1) wynagrodzenie składające się ze stawki miesięcznej w kwocie zł płatne w terminie wypłat poborów miesięcznych,
- 2) premię za pomyślny wynik egzaminu rocznego i kwalifikacyjnego (praktycznego i teoretycznego) w kwocie zł „ wypłacanej jednorazowo po każdym roku szkolnym.

§ 5. Jeżeli uczeń szkolił kilku instruktorów praktycznej nauki zawodu, premię za wyniki osiągnięte w nauce wypłaca się instruktorom proporcjonalnie do czasu zużytego na naukę.

§ 6. W okresie urlopu instruktor zostaje zwolniony od obowiązku prowadzenia nauki zawodu według niniejszej umowy i za ten okres nie pobiera wynagrodzenia.

(podpis instruktora praktycznej nauki zawodu)

(podpis kierownika przedsiębiorstwa)